

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. De Sanctiſſima Virgine Maria Matre D. N. Iesu Christi. Sicut omnis
à Maria respectus, impossibile est ut pereat: ita omnis ab ea despectus,
necesse est ut intreat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

quibus evidenter patet, quàm verum sit, verè desideratum Dominum possideri, aut si non possideretur, non verè desiderari.

Sed, inquires, se tamen illum desiderare sentiunt. At verò quis æget nos sæpe falli in nostris sensibus? Utrum magis adhibenda fides? an veritati sese ultro possidendam offerenti: an mendaci animæ dicenti se verè quærere nec invenire? Errant verò vehementer, & in hoc errant, quòd eorum desideria non sint satis ardentia, non sint satis pura, exclusis alijs, non sint satis digna Christo. Tale est bonum Dominus Jesus, ut ei capiendò dilatandus sit animi sinus, quod sit ardentibus & puris des-

iderijs. *Desiderium, sinus cordis est, inquit S. Augustinus, capiemus, si quantum possumus, extendamus. Itaque extendis sinum? Itaque, quantum potes, desideras? Itaque, quantum sanitate, quantum scientiam & honorem, sic tu Jesum desideras? O cordis humani probrum! quid desideras anima, nisi bonum? & quid melius Domino Jesu? Quid est humanum & terrestre, ad quod si solo desiderio perveniri posset, non libenter desiderares? Et ad Domini Jesu possessionem, unum sufficit desiderium, nec tamen adhibes? Confundere & erudire.*

Vide in 2. parte Fertiæ quintam Hebdomadæ sanctæ. Et in Indice, V. desiderium.

FERIA SEXTA.

DE SANCTISSIMA VIRGINE MARIA MATRE DOMINI, NOSTRI JESU CHRISTI.

*Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens:
pulchra ut luna: electa ut sol: terribilis ut ca-
strorum acies ordinata? Cant. 6.*

VERITAS PRACTICA.

Sicut omnis à Maria respectus, impossibile est ut pereat: Ita omnis ab Ea despectus, necessesse est, ut intereat.

RATIO EST, Quia idcirco omnium respectus ab Ea non perit, quia per Eam obtinet Gratiâ Finalis perseverantia cum qua nemo perit.

Sed omnium despectus ab Ea, privatur illa Gratiâ, qua quisquæ privatur, perit.

Ergo sicut omnium respectus ab Ea, impossibile est ut pereat, ita omnium despectus ab Ea necesse est ut intereat.

S. Bonav.
in part. I. l. 6. 5.

Quæ sententia est plurimorum sanctorum Patrum, & valde consideranda ad augendum cultum Beatissimæ Virginis Mariæ.

I. PUNCTUM.

PERPENDE Primò quod sanctissima Virgo tale est opus, ut sublimiores quæque mentes illud considerantes non nisi mirentur & dicant, *Quæ est ista?* Hinc sancti Joannis Chrysostomi celebre dictum, quòd qui Beatam Virginem non stupet, Deum nescit. Admirare, obstupescere.

Adverte secundo quod quatuor sunt veluti capita quòd referuntur cætera eius præconia, quæque in supradictis Canticum verbis continentur. Primum est Virginalis Maternitas quæ *Aurorâ* exprimitur, Secundum est, Gratiæ, amplitudo quæ per *Lunam* adumbratur; Tertium est Gloriæ singularis sublimitas quæ in *Sole* representatur. Quartum denique, amplissima potestas veluti *Castro-
rum acies ordi-
nata.*

nata. O vere admiranda in omnibus.

Tertio denique discas, qualis illi propterea cultus debeat, nempe singularis qui dicitur hyperdulix supra omnes sanctos, infra solum Deum, unde sanctus Bernardus, *Nihil tibi, o Domina, aequale, Nihil comparabile. Omne quod est, aut supra te, aut infra est; Supra te solus Deus: infra te, quod Deus non est.*

Ad hunc porro reddendum cultum, non parum conferet propositæ Veritatis consideratio, cujus hæc est prima pars omni acceptione dignissima; *Quod omnis respectus ab ea, impossibile est ut pereat, quia scilicet per eam, obtinet gratiam finalis perseverantiæ, cum qua nemo perit. Sic illa non obscure, Qui me invenierit, invenies vitam, & hauriet salutem à Domino. In me gratia omni via & veritatis: in me spes vita & virtus.* Quod sic illustrat S.

Prov. 8.

Eccles. 24.

De excel.

Virg. c. 6.

Anselmus; *Velocior est nonnunquam salus memorato nomine ejus quam invocato nomine D. Jesu: non quod ipsa major & potentior sit, nec enim ipse magnus & potens est per eam, sed illa per ipsum; quare ergo? Dicam quod sentio. Filius Dominus est & iudex omnium, discernens merita singulorum. Dum igitur ipse, à quo vult suo nomine invocatus non statim exaudit, profecto si iuste facit: invocato autem nomine Matris, et si meritis invocantis non mereatur, ut exaudiat; merito tamen Matris intercedunt ut exaudiat. Brevius Idiota. *Quos saepe iustitia Filij damnare potest, Matris misericordia liberat.* Fulsitime vero sanctus Bernardus sermone de aquæ ductu, ubi postquam de Mediatrix interponenda ad Mediatorem egit, sic pergit: *Invenisti, inquit Angelus, gratiam apud Deum; feliciter; semper hac invenis gratiam. & sola est gratia quæ egeamus, sola est gratia quæ salvamur. Quaramus gratiam, & per Mariam quaramus; quia quod quavis invenit, & frustrari non potest. Idemque alibi. In hoc convenienter vocatur Regina misericordia, quod divina pietatis abyssum cui vult, & quando vult, quomodo vult, creditur aperire, ut qui vult enormis peccator non mereatur, cui sancta sanctorum suffragia sui patrocini præstat. Salve Regina, Mater misericordix, vita, dulcedo & spes nostra salve.**

Serm. I. in sa. Reg.

II. PUNCTUM.

SED similiter omni ab ea despectus necesse est ut mereatur, quia privatur illa gratia perso-

nantia, quæ quisquis privatur, perit.

Hoc enim unum & idem est despicere ab ea & privari gratia quam communicat alijs, sicut ab ea respici nihil aliud est quam respectos; sic adjuvari ut obtineant gratiam qua salventur; sic profus ab ea despicere nihil est aliud quam despectus à Filio & à Matre non ita adjuvari ut defectu similis gratiæ, mereant in peccato.

Et quidem horum perditionis causa est peccatum proprium sic divina in eos exigente Justitia. Sed cum illi pro quibus intercedit Mater misericordix, etiam peccaverint, nec tamen perierint, cur alij potius puniti fuerint quam alij, curve potius interierint in peccatis, dici verè potest inde esse quod pro ipsis non intervenit eadem Mediatrix; ac proinde qui jam à Christo despectus est, sicque ab ea simul despicitur ut non adjuvetur; necesse est ut pereat, quia privatur gratia qua si donatus fuisset, non perisset, & qua donatus fuisset si ab ea respectus esset. Sic est voluntas eius qui totum nos habere voluit per Mariam. O Mariæ dignitatem, & Mariæ potentiam!

S. Bern. ser. 1. de Nativis.

III. PUNCTUM.

SICUT ergo omnis à Maria respectus impossibile est ut pereat, ita omni ab ea despectus necesse est ut mereatur.

Mere gratuita est illa perseverantiæ gratia, mere gratuitum donum quod nemo hominum mereri potest, ut certo obtineat; multi autem ac pene omnes suis merentur peccatis ut eo priventur, sicque merito unicuique timendum est, quod nisi adjuvetur ab Ea cui nihil recusat, omnino pereat. Sic omnino sanctiores quique sentiunt. Sanctus Ephrem antiquus & valde probatus author, *Intemerata, inquit, prorsusque pura, virgo Despara, spes desperantium, tu portus procellis vexatorum, solatium mundi, & omnium salus, sub alis tuis custodi me, & protege, non mihi alia fiducia. Virgo sincera.* S. Joannes Chrysostomus: *Per hanc peccatorum veniam consequimur. Ave igitur mater, cælum &c. assidue pro nobis precare Jesum filium tuum, ut per se misericordiam invenire possimus.* S. Augustinus: *Tu es spes unica peccatorum, per te speramus veniam delictorum & in te Beatissima, nostrorum est expectatio preciorum.* Sanctus Bernardus: *Fi-lioli, hæc peccatorum sola, hæc mea maxima fida.*

S. August. l. de pers. c. 1.

22. q. 137. n. 4.

Serm. de S. Desp.

Apud Mesaph.

Serm. 18. de sanctis.

Serm. de a. qua ducta.

Opusc. de
salut. An-
gel.
S. lo. Dam.

fiducia est. S. Thomas: Sicut navigantes per stel-
lam diriguntur ad portum, ita Christiani per
Mariam ad Salutem gloriam. Alii, quia longio-
res sunt, reticentur.

Hic tu quid agas miser peccator? non illam

coles à qua te ita pendere intelligis, ut vix ali-
ter sit speranda salus? sed in quo ejus cultus?
Quid cum promoveri? Quid retardat? Hæc in-
vestiga diligentius, & te illi totum offer.

orat. de
Nat. B. V.
S. Bonav.
in phara-

SABBATO.

DE SANCTO IOSEPHO SPONSO VIRGINIS MATRIS.

*Ite ad Ioseph, & quicquid ipse vobis dixerit,
facite. Genesis 41.*

VERITAS PRACTICA.

Melius itur ad S. Ioseph imitatione Virtutis e-
jus, quam laude.

RATIO EST, Quia quod melius à nobis colitur S. Ioseph, eò melius ad eum itur.

Sed melius imitatione virtutum colitur, quam ulla laude.

Ergo sic melius ad eum itur. Ac proinde quantum necesse est eum adire, tantum est imitari.

I. PUNCTUM.

NOTA est historia Patriarchæ Iosephi, filii Jacob quem fratres vendiderunt, quique in Ægypto tam gloriosus fuit, ut ad eum cuncti Ægyptij inopia laborantes à Rege mitterentur: *ite ad Ioseph.* Nunc vero idem nobis à Deo dictum putemus de S. Ioseph quem sic honorare decrevit, ut cum magis laboramus tum ad eum præsertim sublevandi mittamur. Cum sint autem ejus ad eundem tres præcipuæ viæ seu modi laude, prece, & imitatione virtutum. Hic posterior est alijs præferendus, & verè melius itur ad eum imitatione ejus virtutum, quam laude vel ulla prece.

Nam quid est illum adire nisi colere, nisi sibi eum demereri & propitium reddere? hoc est enim quod intendit Deus, *Sic honorabitur*

quemcumque volueris Rex honorare. Unde id sequitur quòd quam perfecte eum coles, tam perfecte adibis. Salve Patriarcharum Decus & Ecclesiæ sanctæ Dei Oeconomus, cui panem vitæ & frumentum electorum conservasti.

II. PUNCTUM.

Sed melius imitatione virtutum colitur S. Ioseph, quam ulla laude vel prece.

Nam cum omnis honor & cultus proveniat ab æstimatione quam facimus de eo quem honoramus: quanto apertius erit signum meæ de Sancto æstimationis, tanto erit major illius cultus: Longè autem apertius erit signum cum ejus virtutes imitabor, quàm cum laudavero; nam facta præstant verbis. Qui tantum laudat nec imitatur, dubiam facit laudationem, cur enim non opere exprimit, quod sermone? At verò qui imitatur, etiam si non laudat verbis, opere ipso magnificat. Hinc sanctus Joannes Chryostomus sermonem egregium scripsit de Martyribus quod vel laudandi non sunt, vel imitandi. *Quoniam, inquit, quem delectet sancti alicujus meritum, delectare debet par circa cultum Dei obsequium: quare aut imitari debet si laudat, aut laudare non debet si imitari deiret.*

Adde quod ipsi sancti in obsequiis nostris magis spectent gloriam Dei & nostram salutem, quam sui yenerationem; Est autem Deo

G 2

glo,